

ACEC

ASSOCIACIÓ COL·LEGIAL
D'ESCRITORS DE CATALUNYA

ASOCIACIÓN COLEGIAL DE
ESCRITORES DE CATALUÑA

56 / novembre-desembre 2004

IL·LUSTRACIONS DE JULIA MARQUÉS MEYER. Aquesta jove artista sevillana establerta al Maresme mostra en aquest Butlletí dos treballs de la seva obra, on combina poesia i pintura i, sota el títol de *Desnudando el verbo, lo real y los límites*, ofereix conjuntament amb el poeta J. Bermúdez (Eddie) un recorregut per un art llegit que enllaça la paraula amb el traç del pinzell.

SUMARI

Un clam cívic. La compareixença, el passat 15 de desembre, de Pilar Manjón en la Comissió d'Investigació del Congrés dels Diputats sobre els atemptats terroristes de l'11-M com a representant de l'"Associació 11-M. Afectats pel terrorisme" ha causat un enorme impacte en la societat civil. L'ACEC, conscient del clam cívic originat per les paraules de Pilar Manjón, se suma a l'esperit de la seva intervenció. Per aquest motiu, en reproduïm diversos fragments del discurs a la pàgina 2.

L'ACEC homenatja Salvador Pániker

Pàgina 3

Entrevista: Adan Kovacsics, guanyador del premi Crespo

Pàgines 6 i 7

"Viure de l'aire per amor a l'art", d'Antonio Tello

Pàgina 10

Les empremtes literàries de la violència de gènere

Pàgina 4

Entrevista: Vila-Sanjuán, comissari de l'Any del Llibre

Pàgines 8 i 9

Hemeroteca recent, premis i ajuts de Cedro

Pàgines 11-15

Èxit de les IV Jornades Poètiques de l'ACEC

Pàgina 5

Andreu Martín escriu sobre la fira de Guadalajara

Pàgina 9

Autors nostres: Iván Carrasco

Pàgines 16 i 17

Una crida a l'ètica

Edita: Associació Col·legial
d'Escriptors de Catalunya

Adreça: Ateneu Barcelonès
c. Canuda, 6, 5a. 08002 Barcelona
Tel. 93 318 87 48 / Fax. 93 302 78 18
acec@smc.es / www.acec.tv

**Realització de continguts
i maquetació:** Hydra Media
(Tel. 93 894 53 75)

Fotografies: Teresa Sanz

Impressió: Inèdit Books SL

Coordinació:
Secretaria de l'ACEC
i Hydra Media

Dipòsit legal: B-8.579/97

Amb el patrocini de:

I la col·laboració de:

JUNTA DIRECTIVA DE L'ACEC

Presidenta:

Montserrat Conill

Vicepresidenta:

Pilar Gómez-Bedate

Secretari general:

José Luis Giménez-Frontín

Secretari adjunt:

Antonio Tello

Tresorer:

Dante Bertini

Vocals:

Hèctor Bofill, Luisa Cotoner,
José Maria Micó, Olívia de Miguel,
Manuel de Seabra i Ivan Tubau

Senyor president, senyores i senyors comissionats (...).

192 morts, 1.500 ferits. Una simple xifra per a molts de vostès. Tot un món per a tots i cadascun de nosaltres. Espero que entenguin el que significa aixecar-se cada dia amb una pèrdua vital. (...)

Perquè vostès, senyories, en aquesta Comissió han discutit sobre qui va parlar, sobre què es va informar i quan. Han parlat de circumstàncies, de maneigs i manipulacions, de desinformacions, de confidents i de desconfiances. Han parlat de circumloquis o perifèries. Han parlat, senyories, de vostès. Essencialment de vostès. Ha estat la comissió de vostès i per a vostès. (...)

Des de la nostra legitimitat com a afectats, continuarem insistint, senyories: no utilitzin mai més, ni aquí ni en cap altre context, el dolor de les víctimes amb finalitats partidistes. No l'utilitzin com a ensenya de la seva pròpia causa. (...)

Solament els seus interessos partidistes els poden fer tornar cecs davant d'aquesta realitat. Des de l'autoritat moral que posseïm, l'única que mai no ens podran usurpar, els exigim que no ens manipulin, que no ens usin. No tenim sigles. Si aquestes són les úniques ulleres amb què vostès poden veure el món, facin l'esforç de treure-se-les un moment, d'escoltar, pensar i sentir com a éssers humans. (...)

Amb la força d'aquestes conviccions, també venim a retreure'ls com a diputats i, per tant, com a representants del poble –no ho oblidin–, les seves actituds d'acclamació, gresques i victors, durant el desenvolupament d'algunes de les compareixences d'aquesta Comissió, com si es tractés d'un partit de futbol. Voldríem fer-los esment de les innombrables memòries que han ultratjat, convertint aquesta comissió en un circ mediàtic. Milers de famílies destrossades. La nos-

tra crida és una crida a l'ètica, a la moral. A l'ètica de vostès. A la moral de vostès, des de la legitimitat inqüestionable que ens atorga la condició de víctimes. (...)

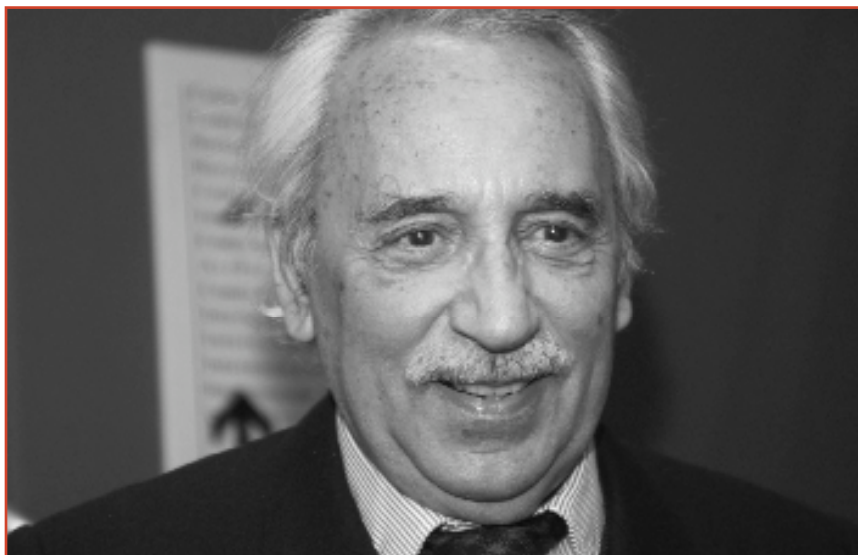
Què va passar abans de l'11 de març perquè aquesta barbaritat s'arribés a perpetrar? Trames de tràfic d'explosius que no s'investiguen, informes que avisaven de la imminència de l'amenaça terrorista, manca de mitjans per a investigar presumptes terroristes (manquen policies, manquen traductors, manca pressupost: en definitiva, manca voluntat política per a preveure el que anava a caure damunt nostre després que havíem esdevingut objectiu terrorista). (...)

Tot i les medalles i els reconeixements atorgats als herois de l'11-M, volem destacar que, ara com ara, nou mesos després, no s'ha fet cap avaluació formal ni cap balanç independent i sense triomfalismes sobre les actuacions de les diverses administracions implicades. Així mateix, no hi ha cap estudi rigorós que versí sobre l'estat psicològic i sanitari de les víctimes i els seus familiars. (...)

Ens van tractar com a malalts; abans de preguntar-nos, ens van medicar. Volem un tracte proper. (...)

També volem dir no a la manera com s'han usat, per part dels mitjans de comunicació, les imatges de la barbàrie. Les imatges són instruments d'informació, no n'hi ha cap dubte, i tenen el poder de convocar, de sensibilitzar l'opinió pública, d'explicar en breus instants el que un text difícilment pot narrar. (...) Cada cop que apareixen les imatges, ens submergim en una, dues o tres setmanes de reviu el dolor, és tornar a imaginar com van poder morir, especular sobre si van patir o no, si van restar amb vida prou temps per a preguntar-se on érem nosaltres per a socórrer-les, dues o tres setmanes d'aparellar aquestes imatges amb els seus rostres. (...)

L'ACEC homenatja la trajectòria polifacètica de Salvador Pániker

Salvador Pániker, el dia del seu homenatge al Col·legi de Periodistes de Catalunya

El filòsof, enginyer, escriptor i editor Salvador Pániker va rebre el passat 14 de desembre l'homenatge de l'Associació Col·legial d'Escriptors de Catalunya en un acte entranyable al Col·legi de Periodistes de Catalunya, que va reunir gairebé un centenar de persones i que va comptar amb la intenció de reconegudes veus del món cultural. "Fa anys que intento reduir el meu ego i ara, sense més ni més, me l'heu fet pujar; m'heu perjudicat", va dir Pániker, entre somriures còmplices i en to irònic, adreçant-se als companys de taula així que van acabar les seves intervencions calibrades i precises sobre els múltiples vessants i disciplines que l'homenatjat ha conreat en la seva dilatada trajectòria.

Pepe Corredor-Matheos i Xavier Rubert de Ventós (que van parlar sobre el Salvador Pániker filòsof), Jorge Herralde (sobre l'editor), José Luis Oller (sobre l'enginyer), Iván Tubau (sobre el periodista i memorialista) i Beatriz de Moura (sobre el president de Derecho a Morir Dignamente) van

traçar un recorregut pels diferents camps que Pániker ha tractat en la seva llarga obra. En les intervencions es va remarcar el caràcter polièdric de l'homenatjat, la seva capacitat analítica, la seva visió lúcida de la realitat i la seva condició de mestre per a molts professionals, entre els quals, alguns dels qui van prendre la paraula.

Salvador Pániker, profundament agraït per l'acte i les paraules que va sentir, es va autodefinir com a postmodern, constructivista i relativista. "Abans buscava la veritat en la filosofia; avui, més modestament, la uso d'exercici de teràpia per a afrontar la vida", va assenyalar.

Salvador Pániker és una de les veus més rellevants i prestigioses de les cultures catalana i espanyola del darrer terç del segle XX i començament del XXI. Entre les seves obres destaquen títols com *Conversaciones en Cataluña*, *Conversaciones en Madrid*, *Cuaderno amarillo*, *La dificultad de ser español y otras contrariedades*, *Variaciones 95*, *Primer testamento* o *Segunda memoria*.

Què van dir d'ell

José Corredor-Matheos:

"Salvador Pániker no pretén convèncer-nos, sinó seguir un impuls interior que ens fa despertar." "Té un pensament que sembla complex, però que, com més el coneixes, es revela més clar i senzill."

Jorge Herralde:

"Sense la seva activitat editora, avui estariem més en blanc. Al llarg dels anys ha trobat i creat els seus lectors, tant a Espanya com a l'Amèrica Llatina."

"En les seves entrevistes dominava magistralment l'art del perfil, era capaç de descriure un personatge amb un adjectiu o una metàfora."

Beatriz de Moura:

"Des de la seva presidència va ser el catalitzador de DMD i va promoure el manifest, l'any 1993, de cent intel·lectuals a favor del dret a morir dignament."

José Luis Oller:

"És un explorador en permanent recerca de la plenitud vital."

"Ha trobat i ens ofereix la voluntat de conciliació entre la raó i la mística."

Xavier Rubert de Ventós:

"Ha sabut donar una nova profunditat a la frase 'cal recular per a saltar més'."

"Es va prendre seriosament els positivistes que menyspreaven la metafísica."

Iván Tubau:

"Ves si en Pániker és polièdric, que ens hem hagut d'ajuntar sis persones per a parlar-ne."

"Es fixa molt en els detalls i això el fa ser un gran periodista."

Les empremtes literàries de la violència

L'ACEC organitza unes conferències sobre la violència de gènere en la literatura i les arts

L'Associació Col·legial d'Escriptors de Catalunya (ACEC), amb l'Institut Català de Cooperació Iberoamericana, la Càtedra Unesco: Dones, desenvolupament i cultures, i el Fòrum Latinoamèrica de Barcelona, ha organitzat un cicle de conferències sobre la violència de gènere en la literatura i les arts, amb la finalitat d'apropar-se a aquesta plaga que, en els darrers temps, ha generat un fort impacte mediàtic. Malauradament, la violència contra les dones no és cap novetat en la nostra societat, per això el programa inclou 16 conferències (es duen a terme dos dies consecutius de cada mes) per tal de tractar aquest fenomen des d'una altra òptica: com la violència de gènere és present, històricament, en la literatura i les arts. El cicle de conferències pretén cridar l'atenció a través de les intervencions de destacats professionals de diverses disciplines culturals.

S'han de buscar noves formes de reflexionar sobre la violència

La complexitat d'aquest fenomen supera els límits de les consideracions judicials, policials, psicològiques, sociològiques o psicoanalítiques, i per això cal cercar unes altres modalitats de reflexió per a intentar comprendre'n les causes. Segons un dels coordinadors del cicle, Dante Bertini, "es tracta de veure com les arts i la literatura reflecteixen, des de fa segles, la violència de gènere".

Les dues primeres conferències es van celebrar els dies 24 i 25 de novembre a l'Aula dels Escriptors de l'Ateneu Barcelonès i van anar a

Nora Catelli durant la seva intervenció

PAU CORTINA

Marta Pessarrodona parlant de 'Solitud' i 'Aloma'

càrrec de José Luis Giménez-Frontín, que va dissertar sobre "La imatge violenta d'Eros", i de Nora Catelli, que va centrar la seva intervenció en el tema "Perspectiva i violència de gènere".

Catelli va tractar la relació asimètrica i, especialment, indirecta entre els vincles socials reals i les fantasies de submissió, domini i violència intersubjectiva que es desprenen de la configuració artística. Aquesta asimetria, segons va exposar, es palesa en la perspectiva de la composició estètica que, necessàriament, ha de mostrar la-

violència constitutiva dels vincles humans. No es pot establir, en aquest aspecte, cap mena de paral·lisme fàcil o ingenu.

El 15 de desembre, Marie-Claire Uberquoi, directora d'Es Baluard, Museu d'Art Contemporani de Palma de Mallorca, va pronunciar una conferència titulada "Art, violència i oportunisme".

Uberquoi va fer un extens repàs per l'art més conceptual dels darrers 50 anys. Va parlar sobre el factor transgressor de la violència i la fascinació que exerceix sobre la gent. "És per això", va afirmar, "que molts artistes han fet servir la violència per a cridar l'atenció, però en alguns casos no es pot parlar ni d'art".

Marta Pessarrodona, el 16 de desembre, va tractar sobre dos llibres on la violència de gènere és present, escrits per dues autores cabdals en la història de la literatura catalana: *Solitud*, de Caterina Albert Paradís (Víctor Català), i *Aloma*, de Mercè Rodoreda.

La consolidació de les Jornades Poètiques de l'ACEC

Les IV Jornades Poètiques centren les conferències en la dicotomia matèria-esperit en la poesia

El Centre Cultural de Caixa Catalunya a la Pedrera va ser, per segon any, l'escenari de les jornades poètiques que organitza l'Associació Col·legial d'Escriptors de Catalunya (ACEC) amb el patrocini de Fundació Caixa Catalunya i Cedro. Durant quatre dies, la Sala Gaudí i l'Auditori Caixa Catalunya van ser testimonis d'unes jornades que ja han assolit un alt nivell d'acceptació i reconeixement en el món cultural de Barcelona i que van presentar debats i taules rodones amb algunes de les veus més destacades de la poesia catalana i la castellana.

Una taula rodona sobre les revistes literàries com a gresol poètic va obrir les jornades. Hi van assistir representants d'algunes d'aquestes publicacions, majoritàriament procedents de Barcelona i rodalia, com

Les Jornades s'han consolidat en el món cultural de Barcelona

Barcelona Review, Poesia 08 (Barcelona 080), Cafè Central, Rosa Cúbica o El Laberinto de Ariadna. La trobada va posar de manifest que l'efervescència actual de la poesia s'expressa en aquesta classe de revistes i *plaquettes*. Segons Hèctor Bofill, coordinador de les jornades juntament amb José Luis Giménez-Frontín, "aquests són els mitjans plurals del fet poètic".

Els conferenciants van reclamar més entusiasme entre els editors i més voluntat de difondre la riquesa poètica, a pesar de les limitacions

Hèctor Bofill, Màrius Sampere i Meritxell Cucurella-Jorba

PAU CORTINA

econòmiques que acompanyen aquest gènere en el mercat editorial.

El segon dia de les jornades es va dedicar a "la matèria i l'esperit en la poesia catalana contemporània", amb la presència de Bartomeu Fiol, Màrius Sampere, David Jou i Hèctor Bofill, amb Meritxell Cucurella-Jorba com a moderadora. Els ponents van coincidir a assenyalar que la dicotomia esperit-matèria es pot superar en un diàleg, sobre el qual Sampere va aportar una brillant i lúcida anàlisi de la crítica poètica.

Carmen Borja i Sergio Gaspar

El tercer dia de les jornades, Carmen Borja, Rosa Lentini i José Ramón Ripoll, amb Segio Gaspar com a moderador, van versar sobre la matèria i l'esperit en la poesia es-

"Ser més materialista o més espiritual en la poesia no és exclouent"

panyola contemporània. El diàleg va tractar l'estreta i sovint complexa relació entre matèria i esperit en la poesia. En aquest sentit, Lentini va afirmar que "ser més materialista o més espiritual en la poesia no és exclouent".

Com és habitual, les jornades van culminar amb un recital poètic d'algunes de les veus més significatives de les poesies catalana i castellana actuals, d'autors que no havien participat en les tres convocatòries anteriors. Gairebé una cinquantena de poetes han pres part en les lectures de les quatre edicions d'aquestes jornades.

ADAN KOVACSICS, guanyador del VII Premi Àngel Crespo

“Ningú no traurà la universalitat a la literatura”

Adan Kovacsics (Santiago de Xile, 1953) és fill d'una família hongaresa que va emigrar a Xile l'any 1949. La seva trajectòria professional el va portar a estudiar a Viena (filologia romànica i anglesa i filosofia) i a viure a Vilanova i la Geltrú des del 1980. L'extens currículum de traduccions de Kovacsics inclou més de cent títols (de l'hongarès i l'alemany principalment) i en aquests moments treballa en dues obres de Konrád i de Kafka.

Pregunta.- Com és la seva metodologia de treball?, ja que el volum de la seva obra és tan extens que sembla que hi treballi nit i dia.

Resposta.- Sóc molt metòdic quan treballa i, a més, tinc la gran sort de poder dedicar-me a la traducció i viure'n. Sé que sóc un privilegiat, ja que hi ha molts traductors que, per culpa de la precarietat laboral i de les tarifes que es paguen, no ho poden fer. Pensi que el traductor veu quantificada la seva feina com un 0,5 o un 1 per cent del valor del llibre.

Aquesta és la nostra contribució, i em sembla un desequilibri impressionant. Pel que fa a la seva pregunta... no, no treballa nit i dia, però sóc d'aquells traductors que els agrada omplir pàgines, i no les reviso fins que no en porto un bon grapat. Sóc capaç, però, de rellegir-me el meu treball quan ja porto cent pàgines i llavors canviar-lo completament. El resultat

“M'agrada traduir omplint les pàgines i, després, fer-ne una revisió total”

és que, al final, les primeres vint pàgines que he traduït acaben a la paperera (riu). Jo sempre intento treballar en dues traduccions a la vegada, i si pot ser, que l'una sigui de l'alemany i l'altra de l'hongarès... així, si m'encallo en una, puc continuar amb l'altra.

P.- Quines han estat les principals dificultats a l'hora de fer la traducció d'*El distrito de Sinistra*?

R.- Un dels principals problemes que he tingut en traduir l'obra de Bodor ha estat el lèxic, ja que en aquest llibre adquireixen molta importància la natura i la llum. He hagut de buscar una gran quantitat de formes per a definir la llum; la lluminositat a què fa referència Bodor en el seu llibre. A més, s'havia d'aconseguir que el llenguatge resultant de la traducció fos singular, que el lector el pogués reconèixer com a tal, ja que no es tractava de cap estàndard urbà. Havia de tenir un sabor rural, antic i apartat.

P.- I tot això, sent fidel a l'original...

R.- Per descomptat. La decisió fonamental de la fidelitat és trobar el llenguatge i no consisteix tant a ser fidel a les paraules. La respiració del text ha de ser equivalent en l'original i en la traducció.

P.- Com explica la força d'autors centreeuropeus com Bodor, Jelinek o Kertész en la literatura actual?

R.- Després de la caiguda del mur, Europa –independentment de la idea del que és la Unió Europea– va descobrir uns autors que ja feia de molt temps que escrivien, però que a cap dels dos bàndols no els interessava que es coneguessin. El que passa és que, en caure aquella barrera que separava les dues Europes, s'unifica un espai on podem escoltar unes veus que, en el fons, són les nostres. La literatura té aquest component universal que no li traurà mai ningú, encara que n'hi ha que intenten reduir-la, tornar a convertir-la en un reducte.

P.- De fet, vostè és el traductor oficial de Kertész.

R.- No és que en sigui l'oficial, però si el que fas d'un autor funciona, també vas coneixent millor la seva obra, i en el cas de Kertész, m'he convertit en el seu traductor a l'espanyol. En el cas de Bodor, possiblement també. Crec que no està malament, el fet de convertir-se en el traductor gairebé en exclusiva d'un

autor, però no crec que sigui necessari. I hi ha molts autors que han estat traduïts per diversos traductors i això no suposa cap problema.

P.- Com es pot saber que una traducció ha aconseguit copsar l'essència de l'original, o sigui, quan podem assegurar que una traducció és bona?

R.- Una traducció simplement correcta no és satisfactòria. La correcció és l'adequació de les frases originals a les frases traduïdes paraula per paraula, però aquí no parlem d'això. Es tracta, com he comentat abans, de trobar aquella respiració no visible de l'original que, per descomptat, supera la correcció. Hi ha d'haver alguna cosa més, que no sempre s'aconsegueix.

P.- I en el seu cas?

R.- Home, jo hi dedico moltes hores, porto gairebé 25 anys traduint i sóc molt metòdic. M'estipulo un nombre de pàgines al mes, que molts cops no compleixo perquè el llibre se'm resis-

“La caiguda del mur ens va permetre descobrir els autors de l'Est d'Europa”

teix, però tinc els meus contactes hongaresos, que, si em fan falta, hi puc recórrer. També és veritat que, com més temps fas aquesta feina, més en saps i tens més recursos per a poder superar les dificultats que apareixen en el text. Com passa amb molts traductors, sóc d'aquells que penso que les primeres traduccions que vaig fer no són meves, ja que les trobo molt pitjors que les que d'ara (riu).

P.- I la seva tasca dins del món de l'ensenyament?

R.- No la puc continuar, encara que m'agrada molt, perquè em treia molt temps de la traducció. Vaig haver de decidir-me entre una cosa o una altra i vaig quedar-me amb la traducció. Ara faig només un curs de postgrau de l'Institut d'Educació Contínua de la Universitat Pompeu Fabra.

L'ACEC destaca el prestigi que ha assolit el premi Ángel Crespo

Adan Kovacsics recull el guardó de la setena convocatòria

Montserrat Conill Iliura a Adan Kovacsics el VII Premi Ángel Crespo

L'acte de lliurament del VII Premi de Traducció Ángel Crespo a Adan Kovacsics va tenir lloc a la sala Josep Maria de Sagarra de l'Ateneu Barcelonès el passat 22 de novembre, en presència de la presidenta de l'ACEC, Montserrat Conill; del president del Gremi d'Editors de Catalunya i de Cedro, Josep Maria Puig de la Bellacasa, i del secretari del jurat del premi, Andrés Sánchez Pascual. Les intencions van destacar el prestigi assolit pel premi en les set primeres edicions.

En el discurs d'agraïment, Adan Kovacsics va fer una breu explicació de la seva tasca com a traductor –centrada sobretot en el seu vincle amb la literatura centreeuropea– i de l'obra guanyadora del premi Ángel Crespo, *El distrito de Sinistra* (editorial El Acantilado), d'Ádám Bodor.

Kovacsics va ressaltar el seu gran interès com a traductor per “difondre textos que, d'alguna manera, registren, descriuen i denuncien els antecedents, els mecanismes ideològics, les pràctiques i la pervivència dels feixismes, del nazisme i, en general, de les dictadures i els totalitarismes del segle XX”.

El guardonat també es va referir a

l'existència d'un llenguatge universal del qual les llengües formen part i que és el que permet la traducció dels textos. Segons Kovacsics, “poder estar en contacte amb aquest llenguatge universal és el privilegi i l'alegria profunda del traductor”.

Per la seva part, Montserrat Conill va posar èmfasi en la importància de Kovacsics en la traducció de l'obra literària centreeuropea: “És una porta d'accés i una veu perfecta per a traslladar aquell món tan ric culturalment a la literatura espanyola”. La presidenta de l'ACEC també va deixar constància de la importància que avui en dia ja té el premi Ángel Crespo en el sector i el món literaris.

Josep Maria Puig de la Bellacasa es va referir a la llarga trajectòria professional de Kovacsics i va agrair a Jaume Vallcorba, editor d'El Acantilado, que fos “una persona i un editor que creu que el traductor és una part essencial de l'obra”. Així mateix, Puig de la Bellacasa també va reivindicar accions a favor de la protecció de la propietat intel·lectual, ja que “s'ha de consolidar”, va assenyalar, “com a garantia perquè no s'espoliï els drets dels autors, editors i traductors”.

SERGIO VILA-SANJUÁN, Comissari de l'Any del Llibre

“Barcelona ha de consolidar la cultura del llibre”

Sergio Vila-Sanjuán (Barcelona, 1954) és escriptor, periodista i comissari de l'Any del Llibre i de la Lectura, una iniciativa amb la intenció de potenciar Barcelona com a gran capital del llibre a través de diverses activitats. Vila-Sanjuán disposa dels requisits, ja sigui com a autor o com a testimoni privilegiat de la vida cultural catalana, per a enraonar sobre alguns dels reptes que la literatura afronta al nostre país.

Pregunta.- Com veu la polèmica sobre el cànon per préstec, que després de tants mesos es manté com un tema d'actualitat?

Resposta.- Jo estic a favor de l'equiparació de l'autor amb un professional en un context legal que funcioni, però en el cas de les biblioteques crec que s'han de diferenciar dos tipus de models: les biblioteques passives i les actives. En el cas de les passives, on només es fan préstecs de llibres, sóc partidari del cànon. En canvi, en el de les actives, que fan una gran quantitat d'actes de foment de la lectura de di-

versa mena, crec que això ja s'hauria d'entendre com una forma de cànon. Estic d'acord amb el cànon, però s'ha de veure si la manera de pagament també es pot fer promocionant l'autor.

P.- Ja que parlem de foment de la lectura, què li semblen els baixos índexs de lectura de la societat espanyola?

“Barcelona té els índexs de lectura més alts d'Espanya”

R.- Hem millorat molt, els darrers trenta anys, en el nombre de lectors a Espanya. Per exemple, en el cas de les biblioteques, a Barcelona s'han duplicat i ja tenen 400.000 usuaris. Aquesta ciutat té uns índexs de lectura alts dins del context espanyol, amb una vida literària molt activa i amb una dinamització forta de la lectura.

P.- Tenim, doncs, una visió massa pessimista?

R.- Hem d'abandonar el discurs pes-

simista, ja que hem de veure on som i, a partir d'aquí, centrar els esforços per a millorar.

P.- I l'Any del Llibre i de la Lectura se centra en aquesta visió més optimista?

R.- Sí, perquè des de l'Any del Llibre i de la Lectura no es parteix d'un dèficit. No és que diguem “estem fatal i s'ha de llegir més”. Partim d'una situació bona, i és que Barcelona, durant cinc segles, ha estat una capital editorial, una ciutat d'escriptors, d'editors, de llibreters... És una ciutat que té tot l'ecosistema del món del llibre.

P.- Però tampoc no podem pecar de ser poc realistes...

R.- No, però es tracta de veure cap a on podem tirar en el futur, partint d'una situació històricament bona. L'Any del Llibre es planteja consolidar una cultura del llibre que impregni més tots els àmbits. Volem aconseguir el que passa a París o a ciutats centre-europees, on la presència dels llibres és més àmplia i hi ha cafès literaris, programes de llibres en les televisions...

P.- I com s'aconsegueix fomentar aquesta presència més activa del món del llibre?

R.- Amb un seguit de conferències, on, per cert, col·labora activament l'ACEC, amb campanyes de comunicació i amb activitats que fomentaran la presència literària en el dia a dia de Barcelona. Per exemple, hem dissenyat una exposició al Palau Robert sobre els millors personatges de la literatura infantil i juvenil, on fills, pares i avis podran trobar aquells referents literaris que els han marcat durant la seva vida. Aquesta exposició durarà bastants mesos i és una de les més importants, ja que es tracta d'entrar en el món de la literatura i fer-ho en família.

P.- I per Sant Jordi?

R.- Hem pensat que Sant Jordi és una festa que funciona, però que per als nens és dissuasiva, ja que el que ells veuen és una gran aglomeració de gent comprant llibres, però no està pensada per a ells. Ara muntem

festival literari per a nens, on les editorials de Barcelona col·laboren.

P.- Quin paper farà el Quixot en l'Any del Llibre?

R.- Hi haurà una gran exposició sobre el Quixot i Barcelona, que comissaria Carme Riera, ja que Barcelona és l'única ciutat real que apareix en aquesta obra de Cervantes. Per a ser més exactes, i això dóna una idea de la importància que té Barcelona com a centre editor, el Quixot entra en una impremta i discuteix sobre els drets d'autor. I aquí, l'important és que no és una impremta separada sinó que, en el Quixot, es pot

“El que quedarà de l'Any del Llibre és la sensibilització ciutadana”

percebre Barcelona des d'un punt de vista d'indústria cultural.

P.- Quines són les aspiracions de l'Any del Llibre i la Lectura?

R.- Aquests grans esdeveniments sempre són positius perquè així es pot visualitzar un patrimoni que Barcelona té però que molta gent desconeix. És semblant al que passava amb Gaudí, que fins que no s'ha fet l'Any Gaudí, molts barcelonins desconeixien la seva obra, i ara, en canvi, l'han feta seva. L'Any del Llibre intentarà aconseguir el mateix: que el barceloní tingui el món del llibre com una part integral de la seva ciutat. Una ciutat culta i literària.

P.- I com ho dureu a terme?

R.- Per exemple, amb en Sergi Doria hem fet un llibre que es titula *Passejades per la Barcelona literària*, que són divuit passejades per Barcelona a través de la mirada dels escriptors. El que quedarà d'aquest Any del Llibre, com ja he dit, és la sensibilització dels ciutadans, que és molt important, també quedaran publicacions, molts actes on la gent s'impli-carà, i finalment farem un simposi, però de caire més industrial, sobre els reptes de la indústria editorial, on tractarem quins són els elements de modernització en el món del llibre.

Guadalajara en un llano

Andreu Martín

Em van dir que la fira internacional de Guadalajara era la segona del món en importància després de la de Frankfurt i hi vaig viatjar carregat de treball i de projectes per a presentar als editors. En arribar-hi, em van advertir que m'equivocava, ja que (van adduir) la fira del llibre de Guadalajara és completament diferent a l'alemanya. Després, vaig poder comprovar-ho.

Mentre que la fira de Frankfurt potencia la trobada d'agents, editors i autors en una formidable frenesia comercial amb subhastes milionàries i violentes secrecions d'adrenalina, a Guadalajara l'essencial és el públic lector. És el contacte d'autors, editors i agents amb el seu públic.

L'autor que hi viatja ha de deixar de banda els seus projectes i la seva obra negociable i ha de disposar-se a atendre el públic. De moment, això fa una mica de por a alguns autors, neuròtics i misantrops com som gairebé tots, sempre amb el nas entre els papers. Però després d'haver passat

per l'experiència, crec que tots els que hem estat allà els animariem a viatjar a Mèxic així que puguin. Perquè, si bé hi havia moltes sales on feien molts actes simultàniament, sembla que totes eren plenes de gom a gom. Una cosa molt difícil de veure al nostre país.

I ningú no hi anava per quedar bé. Ens trobàvem davant un públic agraït, gratificant, i disposat a aprendre. Parlo de gent de tota mena: persones grans i adolescents, intel·lectuals i no tant. Tots vam gaudir del plaer d'escoltar preguntes intel·ligents quan acabàvem les nostres intervencions. I això va ser motiu de reflexió, com a mínim per part meua. Vaig contemplar amb admiració un país àvid de coneixements, sempre amb les antenes parades, i des de allà vaig veure la vella Europa embadalida i sorda, encazellada en l'estupidesa de creure's superior, darrere l'expressió desdenyosa del “què m'han d'explicar”.

Vaig tornar amb l'equipatge carregat d'enveja.

Les commemoracions literàries del 2005

Les commemoracions culturals del 2005 tenen el punt de referència en el quart centenari de l'edició del Quixot. La gran quantitat d'actes i commemoracions programades per a aquesta important efemèride d'àmbit estatal esdevindrà una celebració d'impacte internacional. L'ACEC s'implica en aquesta commemoració organitzant, als mesos de març, abril i maig, el cicle “El Quixot en la narrativa contemporània”, una trobada que aplegarà prestigioses veus en el marc de l'Any del Llibre i la Lectura.

Però el 2005, a més del Quixot, té unes altres commemoracions literàries. Se celebren els 150 anys del naixement de l'escriptor modernista Raimon Casellas i els 20 de la mort dels poetes Salvador Espriu i Rosa Leveroni. França commemorarà els 100 anys del naixement de Jean-Paul Sartre i també 100 de la mort de Jules Verne. Dinamarca ha declarat el 2005 Any Hans Christian Andersen, per commemorar els dos segles del seu naixement, i Alemanya celebra el segon centenari de Friedrich Schiller.

Viure de l'aire per amor a l'art

Antonio Tello

Els escriptors i traductors viuen de l'aire per amor a l'art. Són els elegits per a donar a la societat l'aliment cultural que necessita per al seu progrés espiritual. Els escriptors i traductors no són de carn i os.

L'escriptor i el traductor han estat consagrats com a ens singulars aliens a les necessitats de la resta dels mortals. L'escriptor i el traductor són missatgers alats de l'art i de la cultura; àngels portadors del plaer cultural i intel·lectual. És en virtut d'aquesta naturalesa seràfica que l'un i l'altre viuen de l'aire.

Per aquesta naturalesa i per la seva alta missió artística, ja entrat el segle XXI, l'escriptor i el traductor no tenen cabuda en el sistema productiu de la societat moderna. D'acord amb aquestes premisses existeixen fora de la vida ordinària, i la seva producció, els seus llibres, només mereixen el do de l'ofrena caritativa.

Els llibres que creen o tradueixen a partir de la imaginació, la fantasia i l'estudi, són acceptats com a vehicles fonamentals del coneixement i del benestar dels individus. Tots aquests llibres que produeixen constitueixen la base d'una poderosa indústria, que pràcticament els exclou dels guanys, excepte en alguns casos, gràcies a pràctiques de discutible legitimitat naturalitzades per la tradició i el poder. També el lector que acudeix a una biblioteca se sent legitimat per a usufructuar els drets d'autor i llegir gratuïtament en nom de la cultura.

La sorprenent decisió del Ministeri de Cultura de prorrogar la no-aplicació del cànon bibliotecari avala el fal·laç argument que la seva entrada en vigor suposaria dinamitar els ja dèbils hàbits socials de

JULIA MARQUÉS MAYER

lectura. De la mateixa manera que la indústria editorial utilitza l'articulat de la Llei de Propietat Intel·lectual per a apropiar-se indegudament de grans quantitats de diners produïts pels drets d'autor, també el Govern l'utilitza en el seu capítol d'exempcions, per a sancionar una moratòria del cànon bibliotecari. En conseqüència, es pro-

Acceptarien els lectors reduir els seus salaris pel bé de la humanitat?

dueix l'absurda situació que la indústria editorial, les institucions i un gran nombre de lectors –inclosos també alguns escriptors i traductors– fan descansar sobre les espatlles de l'escriptor i el traductor: el futur de la cultura!

Però, més enllà de qualsevol incomprensió, ignorància o cinisme, podem preguntar-nos si realment

els governs –fins ara incapaços d'articular una política educativa eficaç en favor de la lectura– i la indústria editorial creuen de debò que l'escriptor i el traductor viuen de l'aire i per amor a l'art, i que no necessiten els recursos econòmics que generen els seus treballs. També podem preguntar-nos si aquests anònims lectors estarien disposats a treballar no ja gratuïtament, sinó per la meitat dels seus salaris i la totalitat dels seus drets socials, en bé de la humanitat.

Ni l'escriptor ni el traductor no són éssers eteris, sinó individus de carn i os, i com la resta de mortals necessiten viure i alimentar les seves famílies i gaudir dels beneficis socials, com la percepció de pensions o jubilacions. I ja que això és així, també és necessari que l'escriptor i el traductor abandonin les seves frivolitats bohèmies i les seves pretensions de singularitat, que es posin la granota de fer feina i facin sentir les seves veus en defensa dels seus drets.

Entre la projecció del castellà i Guadalajara

Bruselas denuncia a España por no compensar a los autores por el préstamo

La Comisión Europea decidió ayer denunciar a España ante el Tribunal de Justicia de la UE por no respetar totalmente las normas comunitarias que regulan el préstamo de libros por parte de las bibliotecas públicas. Actualmente las instituciones públicas españolas están eximidas de pagar una cantidad determinada a cambio de poder prestar libros y otros materiales como discos o películas. La Comisión sostiene que ello contradice una Directiva europea de Propiedad Intelectual que regula este asunto desde 1992 y que establece que los autores deberán ser compensados de alguna manera por el préstamo de sus obras. La Directiva permite que cada país de la UE pueda fijar esa compensación, ya sea permitiendo que sea el propio autor el que decida autorizar o prohibir el préstamo de sus obras, o bien fijando un canon con la que se les remunere a cambio de ese servicio. (...) El caso queda ahora en manos del Tribunal de Justicia europeo, que deberá decidir sobre la presunta ilegalidad de la situación que se produce en España. (...)

Según el Ministerio de Cultura, "este gravamen frenaría las políticas de desarrollo en marcha para equiparar el sistema bibliotecario español a la media europea". Esa fue la alegación enviada por el Gobierno español a la Comisión Europea el pasado septiembre, que sin embargo no ha sido aceptada. De ahí, la denuncia ante el Tribunal de la UE. (...) Según la nota oficial del Ministerio de Cultura el pasado mes de octubre, "únicamente tras una sentencia desfavorable, sería preciso modificar el marco jurídico actual en el sentido de introducir el pago por préstamo bibliotecario por mandato ineludible de la justicia europea". (...)

Javier Jiménez

La Razón, 22 de diciembre de 2004

ECHEVARRÍA-EL PAÍS

Preocupación

Por la presente, algunos críticos, redactores, escritores, lectores y colaboradores de EL PAÍS expresamos nuestra preocupación por el daño que ha sufrido el crédito del periódico a raíz de la carta abierta que el crítico de *Babelia* y colaborador de la sección de Cultura del diario Ignacio Echevarría dirigió el pasado 9 de diciembre a Lluís Bassets, director adjunto de EL PAÍS, en la que se denunciaba la represalia y la censura de las que ha sido objeto por ejercer la crítica literaria tal y como venía haciéndolo desde hace catorce años en estas mismas páginas.

Igualmente manifestamos nuestra preocupación por la posibilidad del futuro ejercicio libre de la crítica en las páginas de EL PAÍS.

Rafael Conte, Mario Vargas Llosa, Rafael Sánchez Ferlosio, Juan Marsé, Eduardo Mendoza, Félix de Azúa y 68 firmas más

El País (Cartas al director)

18 de diciembre de 2004

Més ajuts als escriptors

El nou director de la Institució de les Lletres Catalanes, Jaume Subirana, es va comprometre ahi a doblar els ajuts a la creació literària amb vista a la convocatòria del 2005. Aquest 2004 la Institució ha repartit 84.300 euros entre 21 escriptors. L'any que ve la dotació global dels ajuts a la creació es multiplicarà per dos, de manera que els autors beneficiats rebran una quantitat que pot arribar als 18.000 euros per projecte literari. També s'augmentaran les dotacions dels ajuts de traducció al català, d'investigació i de pàgines web. (...)

Eva Piquer

Avui, 26 d'octubre de 2004

Palabras entre rejas

Son más de dos mil. Y eso que, hace cuatro años, apenas llegaban a un centenar. Están por todas partes: en Cuba, China, Vietnam o Zimbabue. También países con regímenes democráticos, claro, como aquí. Entre rejas o privados de sus derechos, pero simplemente por escribir. Por eso, otra vez, el próximo lunes 15 de noviembre vuelve a recordarse esta anomalía del mundo globalizado con el día internacional del Escritor Encarcelado. (...)

Xavier Antich

La Vanguardia, 10 de noviembre de 2004

Los ecos incesantes de Rimbaud

Un aluvión de actos y publicaciones saluda en su aniversario al más genial y maldito de los poetas franceses, Arthur Rimbaud, nacido un 20 de octubre de hace 150 años. Su Charleville natal inauguró hace unos pocos días la casa museo con intervenciones *ad hoc* de diversos artistas contemporáneos y, en el ámbito editorial destaca el volumen, editado por Claude Jeancolas, *Rimbaud. L'oeuvre intégrale manuscrite* (Textuel), donde es posible contemplar en facsímiles casi toda su obra poética manuscrita. (...)

Óscar Caballero

La Vanguardia, 2 de noviembre de 2004

Millones de libros gratis

(...) En un seminario sobre la piratería de libros, celebrado con motivo de la feria de Guadalajara, se dio a conocer el dato de que, en España, se fotocopian cada año, sin ningún tipo de control, 3.493 millones de páginas protegidas por los derechos de autor, lo que equivale a 17,5 millones de libros leídos, por los que sus autores no perciben ningún dinero. La Asociación Americana de Editores calcula que, por cada libro fotocopiado, se dejan de vender dos en las librerías. (...)

Xavi Ayén/Joaquim Ibarz

La Vanguardia, 30 de noviembre de 2004

El Año Iberoamericano de la Lectura se lanzará en Madrid

El Plan Iberoamericano de la Lectura, bautizado con el nombre de Ilimita, se lanzará en Madrid, a principios de 2005, aunque sin fecha determinada. Este ambicioso proyecto, "un plan de planes en el que cada país se vincula como quiere", según ha afirmado Adelaida Nieto, directora del Centro Regional para el Fomento del Libro en América Latina y el Caribe (Cerlalc), fue aprobado en la V Conferencia de Países Iberoamericanos. (...) El objetivo es implicar al sector público y al privado, y coordinar las actividades de los diferentes países. A efectos de operatividad, los Estados han sido agrupados en seis zonas: México y el Caribe; Centroamérica; Brasil, Mercosur Cultural, la Comunidad Andina; y España y Portugal. Ilimita pretende promocionar la lectura como "herramienta de inclusión social y de desarrollo" más que como placer, explicó la gerente del plan, Lilibian Pulido. España aporta "la experiencia acumulada en cuatro años de planes de fomento de la lectura", dijo Carlos Alberdi, director general de Cooperación y Comunicación Cultural del Ministerio de Cultura. (...)

R. M.

El País, 1 de diciembre de 2004

6,7 millones de visitas (virtuales en el Cervantes)

(...) Algunos datos indican que el crecimiento de la enseñanza de español no deja de crecer. Durante el curso 2003-2004, las matrículas superaron las 93.000 —un 14% más que en 2002—, con Berlín encabezando la mejoría con un 160% de aumento. El número de aspirantes a obtener el Diploma de Español como Lengua Extranjera creció a su vez un 12%: 27.510 alumnos frente a 25.514 en 2002. Pero las cifras más espectaculares son virtuales: la página cvc.cervantes.es recibió 6,7 millones de visitas. Casi la mitad de ellas de Estados Unidos.

Miguel Mora

El País, 15 d'octubre de 2004

LA INFLUÈNCIA ESPANYOLA EN LES LITERATURES LLATINOAMERICANES

Fronteras invisibles y visibles. Una lengua de nadie

(...) Treinta años después de 1972, a pesar de las instituciones, los premios, las editoriales, la inclusión en novelas y novelones de editores, agentes literarios, o conmemoraciones de una Barcelona de los sesenta "cosmopolita" (y perfectamente inexistente), desde el punto de vista literario, la Península —ahora poderosa en dinero— sigue siendo invisible para los intelectuales y escritores hispanoamericanos. De hecho, si dejamos de lado los programas universitarios, aún hoy, salvo excepciones es difícil encontrar huellas escritas de una aprehensión crítica de lo español —en cualquiera de sus lenguas— en las literaturas latinoamericanas.

Y el único testimonio verdadero de una incorporación tangible de otra literatura es la escritura. Además, la aprehensión crítica no tiene por qué ser apacible; para usar palabras del mismo Saer, la auténtica influencia de un escritor en otro es casi una experiencia de incrustación. Difícil encontrar este tipo de incrustaciones españolas en los latinoamericanos; al menos, desde que Onetti manifestó, hace mucho tiempo, su veneración por Baroja. Un Baroja, es cierto, pasado por Céline y Faulkner. (...)

Nora Catelli

Babelia-El País, 13 de noviembre de 2004

Spanglish: la invasión del inglés

El inglés no sólo gana al castellano la batalla del prestigio, la comunicación y la tecnología, sino que invade al propio idioma por medio del spanglish, ese tercer idioma nacido de los desperdicios de los dos idiomas. Y hay pocos elementos comunes entre los cubanos de Miami, el nuyoricano de los portorriqueños de Nueva York o los chicanos de Los Ángeles, Texas o Chicago. En California, los hispanos dicen *gachaut*, transposición de *watch out* (atención). En Nueva York, los portorriqueños hablan de un *rufo* (*roof* o techo) y pasar el aspirador es *vacu near la carpeta* (*vacuum the carpet*). Ningún término del spanglish está reconocido por la RAE, pero autores portorriqueños, como Giannina Braschi y Ana Lydia Vega, lo utilizan, y el mexicano Ilan Stavans, que compara el fenómeno al yiddish, hizo una versión spanglish de *El Quijote*. La apertura de carreras en español en muchas universidades de Estados Unidos y la existencia de cuatro cadenas de televisión, más de 100 diarios y casi mil emisoras de ra-

dio constituyen el soporte del esfuerzo "por mantener el idioma", según el ensayista colombiano William Restrepo, para quien "ahora la aldea es planetaria, el espacio es mundial y el tiempo, instantáneo".

Lilian Neuman

La Vanguardia, 21 de noviembre de 2004

No confundan la 'libido' con 'lívido' y olvidense del 'best seller'

Los hispanohablantes no deben confundir la *libido* con el adjetivo *lívido*, ni usar anglicismos innecesarios. Tampoco deben decir *antediluviano* o *cónyugue*, si quieren hablar bien, pero tan correcto es utilizar *Amazonia* como *Amazonía*, *clubs* o *clubes*.

Sobre esas y otras muchas cuestiones ofrece amplia información el *Diccionario panhispánico de dudas* (DPD), que se presentó ayer en el III Congreso Internacional de la Lengua Española, que ha sido elaborado durante cinco años por las Academias de la Lengua de los países de habla hispana y cuya edición impresa verá la luz en mayo del 2005. (...)

Efe

La Vanguardia, 19 d'octubre de 2004

LA CULTURA CATALANA A LA GRAN FIRA LLATINOAMERICANA

Desde Guadalajara

Objetivos cumplidos tras la clausura de la XVIII Feria Internacional del Libro de Guadalajara: amplia repercusión mediática de la cultura catalana en los medios de comunicación mexicanos, que le dedicaron suplementos y una digna cobertura diaria; buena presencia de público en los actos, interés por los autores presentes y, sobre todo, la impresión de que la propuesta ofrecida calaba en el imaginario actual del país, que junto a Argentina, es el más potente mercado del libro (y representa la más notable tradición cultural) de América Latina. Resulta interesante constatar que esta propuesta de "La cultura catalana, invitada de honor" se ha hecho desde la idea de riqueza y de pluralidad y no –como ha sido a veces una, quizás comprensible, tentación– desde la del agravio, y que los responsables mexicanos de la Feria también la han encuadrado desde el mismo prisma. (...)

Sergio Vila-Sanjuán

Cultura's La Vanguardia, 15 de desembre de 2004

La Festa de les Lletres Catalanes

Per primera vegada anar a la Nit de Santa Llúcia no ha estat cap penitència, suplici o peatge d'una catalanitat del tot embarrancada en el passat i en un resistencialisme benintencionat però tan inútil com retòric i poc estratègic, sinó la constatació que és possible organitzar una Festa de les Lletres Catalanes davant la qual no ens caigui la cara de vergonya o d'avorriment i alhora sigui un digne correlat de la bona salut de la nostra literatura contemporània i de la societat de la qual aquesta és també en una mesura o altra reflex, reflexió, crítica i celebració. (...)

Amb el mateix afany de crítica constructiva, afegiré que *Òmnium* i *Enciclopèdia Catalana* potser podrien afinar encara una mica més pel que fa a la tria dels jurats amb l'objectiu inequívoc de ser al més prestigiosos possibles, i que una mínima col·laboració amb la Institució de les Lletres Catalanes i l'Institut Ramon Llull organismes encarregats respectivament de la projecció interior i exterior dels nostres autors és indispensable per fer de la Nit de Santa Llúcia la gran Festa de les Lletres Catalanes. (...)

Àlex Susanna

Avui, 16 de desembre de 2004

L'oferta de butxaca creix

Sense ser un sector tan potent com a l'estranger, el llibre de butxaca a Espanya es manté ferm. Les ul-

times xifres de la Federació de Gremis d'Editors d'Espanya així ho confirmen: 4.486 llibres editats el 2003 (6,8% del total), 23.935.958 exemplars produïts (8,6%) i una tirada mitjana de 3.058 exemplars (4.224 en l'edició trade).

Òscar López

El Periódico, 28 d'octubre de 2004

La conquesta del mercader

(...) En Catalunya se publicaron el año pasado 27.788 títulos, según los últimos datos facilitados por el estudio del Comercio Interior del Libro en España, de la Federación del Gremio de Editores de España; de ellos, algo más de 10.000 fueron en catalán (un 15,8% más que en 2003). Nada que ver, pues, con las cifras que se barajan en el mercado de las otras lenguas del Estado: 1.588 en gallego y 1.487 en euskera. El catalán es un mercado normalizado y nada resistencial, que sigue las mismas pautas que el español, el francés o el alemán.

Rosa Mora

Babelia-El País, 19 d'octubre de 2004

La Biblioteca de Barcelona s'endarrereix fins al 2009

La gran Biblioteca Pública de Barcelona, dita "provincial", no té sort. Primer s'havia de fer al Born. A finals del 2002 l'alcalde Clos va fixar com a data d'inauguració el 2005. Fa uns mesos la conselleria va dir que s'acabaria

el 2007 i ara s'apunta el 2009.

És clar on es farà: entre l'Estació de França i el Zoo, un terreny al costat del passeig de la Circumval·lació, i inclosa dins el projecte d'ampliació del Parc de la Ciutadella. És clar que la Generalitat en traspasarà la gestió a l'Ajuntament perquè exerceixi com a biblioteca central de Barcelona. És clar que l'edifici el pagarà el ministeri de Cultura, que ja té la previsió presupostària feta. Però no és tan clar quan en podran gaudir els ciutadans, que encara hauran d'esperar cins anys a disposar d'aquest gran equipament popular de referència, cridat a ser el nou emblema del sistema bibliotecari del país. (...)

Ignasi Aragay

Avui, 11 de novembre de 2004

Els nêts de Joan Crexells cedeixen un fons d'uns 2.000 llibres a l'Ateneu Barcelonès

Els nêts de Joan Crexells han decidit cedir un fons d'uns 2.000 llibres, manuscrits, fotografies i correspondència personal del filòsof català a l'Ateneu Barcelonès. (...)

El llegat inclou les primeres edicions d'obres filosòfiques i pedagògiques alemanyes, angleses i franceses, així com obres literàries catalanes i europees i llibres humanístics, en general. Pràcticament tota la documentació correspon als anys anteriors a la mort de Crexells. (...)

Europa Press, 15 de novembre de 2004

Relació de llibres i revistes ingressades a l'entitat

LLIBRES

Josep Bartolí. *Un creador a l'Exili.* (DVD) Producció MetrònomLab, Diputació de Barcelona, Barcelona, març de 2004.

Fanny Da Rosa. *Centenari i vida de Pere Pruna a Sitges.* Edició Rainbow Art Studio. Sitges (Barcelona), octubre de 2004.

Miguel Dalmau, Jaime Gil de Biedma. *Retrato de un poeta.* Circe Ediciones, Barcelona, octubre de 2004.

Eddie (J. Bermúdez). *Estrato de sílaba.* Premi Otoño de Poesía "Villa de Chivas 2003", Editorial Riialla, València, octubre de 2004.

León Ezequiel Febres-Cordero. *Penteo.* Presentació de Juan Antonio González-Iglesias. Monte Ávila Editores Latinoamericana, Caracas, 2003.

Guillem Jordi Graells i Oriol Pi de Cabanyes. *La generació literària dels 70 (25 escriptors nascuts entre 1939-1949).* Edició a cura de Montserrat Bayà. Edita Associació d'Escriptors en Llengua Catalana, segona edició, Barcelona, octubre de 2004.

Ramon Marqués. *Descubrimientos estelares de la física cuántica. El continuum Física-Metafísica. Un modelo de Universo coherente y revolucionario.* Indico Ediciones, Barcelona, gener de 2004.

Víctor Mora. *Tot això de la literatura i unes altres coses més.* La Busca edició, setembre, 2004.

Leopoldo María Panero. *Esquizofrénicas o La balada de la lámpara azul.* Ediciones Hiperión, Madrid, octubre de 2004.

Encarnación Pisonero. *La estrella del anís.* Editorial Devenir, Madrid, setembre de 2004.

José María Portugués. *Viento de Dios.* Ediciones Gráficas Rey, Barcelona, octubre de 2004.

Ricardo Rabella. *Prohibido Pensar. Deducciones de una enseñanza basada en el nacional-catolicismo.* Pròleg de Gonzalo Puente Ojea. Tarannà Edicions, Barcelona, març de 2004.

Ignasi Riera. *Un català a Madrid.* Edicions 62, Barcelona, març de 2004.

Esther Zarraluki. *Visitas.* (plaquette). Els ulls de Tirèsies, 2, Cafè Central, Barcelona, 2004.

Xavier Torroja i Sabater, Rafa Vidal, Rosa Maria Duràn, Blanca Martínez, Lucas Serra, Noemí Atamoros, Aleida Galmiche, Lilia Granillo. *Voltant per Catalunya. Diálogo entre culturas.* Edició Orfeo Català de Mèxic, Mèxic, octubre, 2004.

REVISTES

Cuadernos de Pedagogía. Monogràfic Otra Educación. *Otras escuelas.* Sumari: Una educación diferente, La historia de la Free School de Albany, Educar contra el fracaso escolar, Tertulias literarias. Número 341, Barcelona, desembre 2004.

Barcelona. Metròpolis mediterrània. Sumari: Marques arquitectòniques: l'edifici com a valor afegit, Entrevista amb Alfons Banda, 100 obres claus dels museus de Barcelona. Número 64, Barcelona, estiu-tardor 2004.

Barcelona. Metròpolis mediterrània. Sumari: Entrevista a Narcís Serra, Ben educats per a la convivència, Enrique Vila-Matas. Número 63, Barcelona, hivern-primavera 2004.

República de las Letras. Sumari: Valle Inclán por Mariátegui, Pierre Vilar- El relato breve, TV ayer y hoy-críticas literarias. Número 86, tercer trimestre, Madrid, 2004.

In focus. Sumari: The writer in the electronic age, A poetic place of exile, The Olympic Games. Número 3, Xipre, octubre, 2004.

CLIJ. Monogràfic J.M. Barrie. Número 176, Barcelona, novembre, 2004.

CLIJ. Sumari: Carlos Ruiz Zafón, Los cómics de *El Quijote* en España, ¿Por qué leer?: Emili Teixidor. Número 177, Barcelona, desembre 2004.

Babel. Sumari: Translation as a learning and teaching experience, Rosalia de Castro's Galician poems, Attitudes towards a literature-oriented translation curriculum. Volum 50, número 1, Holanda, 2004.

Quimera. Sumari: Las revistas literarias españolas del siglo XX, Entrevista a Setge Pey, *La Celestina* según Robert Lepage. Número 250, Barcelona, novembre, 2004.

Quimera. Sumari: La literatura en el cine, conversación con Antonio Colinas, Elfriede Jelinek. Número 251, Barcelona, desembre, 2004.

Blanco Móvil. Sumari: Narradores emergentes de la ciudad de México. Dossier: Poetas jóvenes en el D.F. Número 94, Méxic D.F., tardor, 2004.

La Maison des écrivains. Sumari: L'écrivain dans la société, Belles étrangères: la littérature russe, 30 ans de poésie italienne. Número 44. París, quart trimestre, 2004.

Acta. Sumari: Historia y evolución de Internet, ¿Qué es el arte digital?, Lengua Quichua Ecuatoriana, Glosario trilingüe sobre Teleformación, Principio Antrópico, Los ordenadores que vienen, La educación secundaria "vista desde dentro". Número 33, Madrid, 2004.

Premis a l'abast de tothom

VII Premi de Poesia Maria Mercè Marçal

Modalitat: Poesia
 Convoca: Consell Comarcal del Pla d'Urgell
 Lliurament dels treballs:
 Consell Comarcal del Pla d'Urgell
 C. de Prat de la Riba, 1
 25230 Mollerussa (Lleida)
 Tel 973 71 13 13
 Dotació: 3.500 euros i publicació de l'obra premiada per l'Editorial Pagès
 Termini de presentació de treballs: 7 de gener 2005
 Extensió mínima: la d'un volum d'uns 350 versos o l'equivalent entre 60 i 120 pàgines
 Llengua: Català

JULIA MARQUÉS MAYER

XXX Premis Vila de Martorell – Premi de Poesia Catalana

Modalitat: Poesia
 Convoca: Ajuntament de Martorell
 Lliurament dels treballs:
 Patronat Municipal de Cultura de l'Ajuntament de Martorell
 Pl. de les Cultures, s/núm
 08760 Martorell
 Tel 93 774 22 00
 Dotació: 2.200 euros i edició de l'obra guanyadora
 Termini de presentació de treballs: 15 de gener de 2005
 Extensió mínima: 500 versos
 Llengua: Català

XVII Premi de Poesia Catalana Rosa Leveroni 2005

Modalitat: Poesia
 Convoca: Ajuntament de Cadaqués
 Lliurament dels treballs:
 Ajuntament de Cadaqués
 C. Silvi Rahola, 2
 17488 Cadaqués
 Dotació: 900 euros
 Termini de presentació de treballs: 4 de març de 2005
 Extensió: Suficient per a un llibre
 Llengua: Català

XLVII Premi Joan Santamaria de Narració

Modalitat: Narrativa
 Convoca: Penya Joan Santamaria, Associació literària i cultural

Lliurament dels treballs:
 Llibreria La Central del Raval
 C. d'Elisabets,6
 08001 Barcelona
 Tel 93 317 02 93
 Dotació: 1.200 euros i publicació de l'obra
 Termini de presentació de treballs: 28 de febrer de 2005
 Extensió mínima: de 100 a 125 fulls DIN A4
 Llengua: Català

XV Premi de Prosa Les Talúries

Modalitat: Narrativa
 Convoca: Fundació Pública Institut d'Estudis Ilerdencs de la Diputació de Lleida
 Lliurament dels treballs:
 Servei d'Administració de la Fundació Pública Institut d'Estudis Ilerdencs
 Pl de la Catedral, s/n
 25002 Lleida

Dotació: 3.000 euros i publicació de l'obra guanyadora per Pagès Editors
 Termini de presentació de treballs: 28 de febrer de 2005
 Extensió mínima: 150 pàgines, DIN A4
 Llengua: Català

X Premi a la creació o assaig poètics Quima Jaume 2005

Modalitat: Creació i assaig
 Convoca: Ajuntament de Cadaqués
 Lliurament dels treballs:
 Ajuntament de Cadaqués
 C. Silvi Rahola 2
 17488 Cadaqués
 Dotació: 1.800 euros
 Termini de presentació de treballs: 30 de març de 2005
 Llengua: Català

Nota de Cedro per als seus associats

Ens complau informar-vos que en la darrera reunió de la Junta Directiva del dia 13, a proposta de la Comissió d'Ajudes Assistencials Individualitzades, es va acordar concedir una prestació única i extraordinària de 300 euros, en concepte d'ajuda a la tasca creativa de tota una vida als socis autors de més de 65 anys i amb una antiguetat de com a mínim sis mesos a Cedro.
 Cedro